

Nurşen COŞAR - AFSAD

TEKEL DİRENİŞİNİN ÖĞRETTİKLERİ VE MİRASI

Geçtiğimiz yıl Ankara'da, Sakarya Caddesi'nde yüzlerce TEKEL işçisi, 4-C'li "geçici personel" olarak güvencesiz bir biçimde çalıştırılmaya karşı "kamuda güvenceli istihdam talebi" ile direnişlerini sürdürüyorlardı. Direnişin üzerinden neredeyse 1 yıl geçti. TEKEL işçilerinin mücadelesinin ne derece başarıya ulaştığı ayrı bir tartışmanın konusu. Ancak muhakkak ki TEKEL direnişi hepimize çok şey öğretti ve emek mücadelesi açısından önemli bir miras bıraktı.

Esasında TEKEL direnişi ile mesleki sağlık ve güvenlik arasında da organik bir ilişki mevcut. Zira işçi sağlığını fiziksel, psikolojik ve toplumsal yönleri ile bir bütün olarak kavrayan bakış açısına göre, işyerinde işçinin sağlığını etkileyen etmenler kadar işçinin hangi biçimde, hangi koşullarda, nerede, nasıl, ne kapsamda güvence ve ne kadar ücretle çalıştığı, sendikali olup olmadığı, toplu iş sözleşmesinden yararlanıp yararlanmadığı gibi faktörler de işçi sağlığı açısından belirleyicidir. Tam da bu noktada TEKEL direnişini, bir "işçi sağlığı"

mücadelesi olarak da okumak mümkündür.

Çünkü özelleştirme nedeniyle işsiz kalma tehlikesi ile karşı karşıya kalan TEKEL işçileri güvencesiz istihdama karşı güvenceli istihdamı; "kölelik ücreti"ne karşı "insanca yaşanacak ücret"; sendikasılaştırmaya karşı sendikali çalışmayı; kural dışı çalışma koşullarına karşı toplu iş sözleşmesi ile güvence altına alınmış insanca çalışma koşullarını talep ediyorlardı.

TEKEL işçileri esasında "sağlıklı emeğin" asgari koşullarını istiyorlardı. İşsizliğin hızla arttığı, işsizlerin neredeyse her türlü koşulda çalışmaya hazır olduğu bir dönemde, işsizliğin eşliğinde duran TEKEL işçileri, 4-C'li "geçici personel" olarak çalıştırılmaya rıza göstermiyor, güvenceli ve insanca istihdam için direniyorlardı.

Tüm bu yönleriyle TEKEL direnişi, bugün de yarın da tartışılmayı, ders alınmayı, feyz alınmayı hak ediyor...

MSG Dergisi Yayın Kurulu